

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2016 r. – Luxottica Group/EUIPO – Chen (BeyBeni)**(Sprawa T-721/16)**

(2016/C 454/53)

*Język skargi: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Luxottica Group S.p.A. (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci E.M. Ochoa Santamaría i I. Aparicio Martínez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Xian Chen (Wenzhou, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Xian Chen

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „BeyBeni” – zgłoszenie nr 12 511 317

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie R 675/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi poprzez stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Piątą Izbę Odwoławczą EUIPO w dniu 8 czerwca 2016 r. w sprawie R 675/2015-5, na mocy której odmówiono rejestracji unijnego znaku towarowego nr 12 511 317 „BeyBeni” na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z analizą przesłanego jego stosowania.
- Naruszenie art. 63 ust. 2 i art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z możliwym naruszeniem prawa do obrony i prawa do bycia wysłuchanym na etapie skargi.

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2016 r. – Valencia Club de Fútbol/Komisja**(Sprawa T-732/16)**

(2016/C 454/54)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Valencia Club de Fútbol, SAD (Walencja, Hiszpania) (przedstawiciele: J. R. García-Gallardo Gil-Fournier i A. Guerrero Righetto, abogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 4 lipca 2016 r. dotyczącej pomocy państwa SA.36387 (2013/C) (ex 2013/CP) udzielonej przez Hiszpanię na rzecz Valencia Club de Fútbol, S.A.D. (i innych klubów piłkarskich), w szczególności środków 1 i 4 odnoszących się do Valencia CF.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie trzech z czterech kryteriów uznania gwarancji za pomoc państwa. W tym względzie podniesiono, że Komisja dopuściła się błędu stwierdzając, że Valencia FC znajdowała się w trudnej sytuacji finansowej opierając się na niepełnych informacjach, nieuwzględniając szczególnego modelu handlowego klubów piłkarskich, przyjmując za podstawę wartość księgową piłkarzy, a nie ich rzeczywistą wartość rynkową i zaniechała dokonania analizy planu rentowności w całości opartego na realnych założeniach. Po drugie Komisja dopuściła się błędu stwierdzając, że gwarancja obejmowała ponad 80 % kredytu oraz, po trzecie, dopuściła się błędu przy ocenie ogólnej stawki kredytowej w odniesieniu do ceny rynkowej.
2. Zarzut drugi powołany tytułem pomocniczym, oparty na dopuszczeniu się przez Komisję oczywistych błędów przy stosowaniu testu zgodności w odniesieniu do czterech z sześciu kryteriów zawartych w jej wytycznych dotyczących pomocy i restrukturyzacji, a mianowicie: trwałe przywrócenie rentowności, zapobieganie zakłócenia konkurencji poprzez świadczenia wyrównawcze, zasada ograniczenia pomocy do minimum oraz zasada pojedynczej pomocy.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu Komisji przy ocenie znaczącej wartości oferowanego świadczenia wzajemnego; a konkretnie ustanowieniu zastawu na akcjach oraz dodatkowych gwarancji świadczonych przez Fundación Valencia al Instituto Valenciano de Finanzas.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędu w ocenie kwoty głównej i odsetek podniesionej pomocy, która podlegałaby zapłacie, jako że Komisja dokonała niewłaściwego założenia w odniesieniu do stałych stawek referencyjnych w czasie trwania środków oraz ich czasu trwania.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, jako że kwoty zwrotu zażądane przez Komisję są nieproporcjonalne w świetle kwot już uiszczonych.
6. Zarzut szósty dotyczący błędu w ocenie Komisji poprzez brak uwzględnienia kredytodawcy za beneficjenta i brak uwzględnienia zaistnienia nowego właściciela klubu.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji poprzez dokonanie przez Komisję jednakowej oceny różnych sytuacji badanych klubów, podczas gdy podlegają one całkowicie odmiennym okolicznościom.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady uzasadnienia aktów prawa.

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2016 r. – Banque Postale/EBC

(Sprawa T-733/16)

(2016/C 454/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Banque Postale (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci E. Guillaume i L. Coudray)